

навчальних закладів.

Наразі намітилася небезпечна тенденція перетворення музейних установ в центр проведення дозвілля при скороченні і навіть відмові від наукових досліджень. Не зменшуючи значення культурно-освітньої діяльності, важливо зберегти сутнісні параметри музейної роботи – наукове вивчення джерел і представлення результатів суспільству. З огляду на такі завдання та з метою популяризації історико-культурної спадщини регіону заповідником традиційно, кожного року, проводиться науково-практична конференція «Сіверщина в історії України», до початку якої видається однойменний збірник наукових праць, де акумульовані дослідження науковців України та зарубіжжя відповідного тематичного спрямування, що неабияк допомагає у здійсненні культурно-просвітницької роботи.

Отже, однією з найважливіших функцій культурно-просвітницької роботи музейних установ є пропаганда наукових знань, а для музеїв історичного профілю, зокрема, – формування історичного мислення і національної самосвідомості. Цінність експозиційних матеріалів полягає в тому, що вони мають широкі інформаційні дані. Таким чином, музейні установи стали нині одним з найважливіших засобів освіти, виконуючи функції додаткової освіти і здійснюючи їх у специфічній формі – символічному акті зустрічі минулого та сьогодення, в діалозі музею і відвідувача, який має право вибору та інтерпретації побаченого і почутого.

Посилання

1. Столяров Б.А. Художественный музей и система образования: концепция педагогического взаимодействия / Б.А. Столяров, А.Г. Бойко, Н.Д. Рева. – СПб., 1995. – 67 с.
2. Белякова Л.М. Новые образовательные технологии в музейной коммуникации / Л.М. Белякова // XXIX Всероссийский семинар «Музей и подрастающее поколение». Сб. материалов. – М., 2007. – С. 34–37.
3. Борисова М. Культурно-образовательная деятельность музеев / М. Борисова // Музей. – 2009. – № 5. – С. 33–34.
4. Мастеница Е.Н. Музей и посетитель / Е.Н. Мастеница, Л.М. Шляхтина // Михайловская пушкиниана. Сб.ст. – М., 2001. – Вып. 19. – С. 5–16.
5. Музей как пространство образования: игра, диалог, культура участия / Отв. ред. А. Щербакова. Сост. Н. Копелянская. – М., 2012. – 176 с.
6. Гафар Т. Образование в современном музее: типы программ и направления развития / Т. Гафар // Музей как пространство образования: игра, диалог, культура участия / Отв. ред. А. Щербакова. Сост. Н. Копелянская. – М., 2012. – С. 29–39.
7. Приставка Т.А. Педагогические условия формирования у школьников исследовательской культуры средствами музейной коммуникации / Т.А. Приставка // XXVIII Всероссийский семинар «Музей и подрастающее поколение». Сб. материалов. – М., 2006. – 72 с.

Мошук И.В. Культурно-просветительская деятельность Национального заповедника «Глухов»

Проанализированы особенности культурно-просветительской работы Национального заповедника

«Глухов» в современных условиях. Сделана характеристика ее направлений, форм и методов деятельности, определена связь с научно-исследовательской и научно-образовательной работой, очерчены приоритеты и перспективы.

Ключевые слова: музейные учреждения, экспозиция, культурно-образовательная деятельность, музейная педагогика, историческое мышление, национальное самосознание.

Moshyk I.V. Cultural and educational activity of «Hlukhiv» National Reserve

Features of cultural and educational work of «Hlukhiv» National Reserve in modern conditions are analysed. The characteristic of the directions of activity, forms and methods is carried out. Communication of research and scientific and educational work with activities of cultural and educational work is defined, and also its priorities and prospect are outlined.

Key words: museum establishments, exposition, cultural and educational activity, museum pedagogics, historical thinking, national consciousness.

30.03.2015 р.

УДК 069(477):(379.822+658.589) «200»

О.В. Харченко

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ХУДОЖНІХ МУЗЕЇВ УКРАЇНИ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.

В публікації розглядаються питання використання сучасних інноваційних технологій у культурно-просвітницькій діяльності вітчизняних художніх музеїв на поч. ХХІ ст. Проаналізовано сучасні набутки в сфері інноваційних технологій, які використовуються у роботі з відвідувачами різних категорій. Визначено особливості змісту інтерактивних форм культурно-освітньої діяльності в процесах трансляції історичного, культурного і мистецького досвіду музеїв художнього профілю в роботі з музейною аудиторією.

Ключові слова: інноваційні технології, культурно-просвітницька діяльність, художні музеї, музейні відвідувачі, інтерактивність, музейна експозиція, музейна інформація.

На початку ХХІ ст. у культурно-освітній роботі вітчизняних художніх музеїв важливими залишаються процеси інтерпретації музейних експозицій для різних категорій музейних відвідувачів. Специфіка культурно-освітньої роботи художніх музеїв України пов'язана з жанровим розмаїттям експонатів, на основі яких активно проводяться традиційні форми роботи, розробляються нові інтерактивні методики ознайомлення відвідувачів з різними видами і жанрами образотворчого мистецтва. Сучасна музейна комунікація обумовлює пошук найбільш ефективних освітніх технологій, які музеї можуть запропонувати відвідувачам, щоб задовольнити їх естетичні, рекреаційні, духовні потреби.

Використання традиційних і пошук нових форм культурно-освітньої взаємодії з відвідувачами, на думку зарубіжних і вітчизняних музеєзнавців, становлять важливі завдання сучасних музеїв.

Як показує історіографічний аналіз джерел, у зарубіжній практиці використання інтерактивних експозицій та освітніх технологій поширюється з другої половини ХХ ст. Феномен інтерактивності у досвіді зарубіжних музеїв і вплив інформаційних технологій на музейних відвідувачів досліджували А.А. Сіпрес [11], О.Г. Ванслова [1], С.Г. Скрівен [12], Ж. Давалон, М. Костельс [5], Х. Готтесдєнер, Марі-Сільва Полі [4], Г. Фернандес, М. Бенльоч [15]. Інтерактивні технології в практиці зарубіжних та вітчизняних художніх музеїв розглядаються у публікаціях українських дослідників С.В. Марінової [8], Н.І. Ганнусенко [3]. Загальні питання використання інноваційних музейних технологій на початку ХХІ ст. розкриваються у статтях Ю.М. Ключко [6; 7], І.В. Пантелейчук [10], О. Вихор [2].

В цілому, інтерактивні елементи і прийоми у культурно-освітній діяльності зарубіжних та вітчизняних музеїв виникли задовго до того, як це поняття було введено у широкий науковий обіг. Термін «інтерактивність» (англ. *interaction* – «взаємодія») використовується у різних сферах науки, як-то теорія інформації, програмування, соціологія, музеєзнавство, промисловий дизайн тощо. Зміст цього поняття, загалом, окреслює характер і ступінь міжоб'єктної взаємодії, специфіка якої має свої відмінності у кожній з наук.

Сучасне визначення музейної інтерактивності характеризує її як технологією, що передбачає активну участь музейної аудиторії в процесі музейної комунікації. Її основною метою є набуття особистого досвіду відвідувачів для кращого ознайомлення з музейним простором [13, 52]. При цьому інтерактивною зоною для проведення різних форм культурно-просвітницької діяльності може виступати як експозиція музею, так і спеціально відведені для такої роботи окремі приміщення.

У вітчизняній музейній науці на початку ХХІ ст. відсутнє конкретне визначення цього поняття. Узагальнений зміст інтерактивності у практиці культурно-освітньої роботи українських музеїв дослідники пов'язують із принципом організації системи музейної комунікації, інформаційним обміном між елементами цієї системи, створенням умов для досягнення поставлених завдань. Ступінь інтерактивності характеризує швидкість і зручність досягнення користувачем своєї мети [7].

Сьогодні інтерактивні технології виступають основною тенденцією розвитку сучасних музеїв і набувають популярності у музейних відвідувачів різного віку. Поділ цих технологій за формами і методами впливу на аудиторію свідчить про загальні

тенденції, характерні для багатьох вітчизняних музеїв художнього профілю на початку ХХІ ст. Далі проаналізуємо їх докладно.

На початку ХХІ ст. у діяльності вітчизняних музеїв художнього профілю відбуваються процеси перегляду сталих традиційних освітніх технологій. З'являються нові форми презентації творів мистецтва публіці. У традиційних формах роботи музеїв з відвідувачами – екскурсіях, лекціях – змінюється спосіб викладу музейного матеріалу, який стає більш ігровим, інтерактивним. Ефективний вплив на сучасну музейну аудиторію здійснюють театралізовані форми роботи.

Інноваційні тенденції культурно-освітньої практики полягають у пошуку нових форм взаємодії з музеєм – віртуальному огляді експозиції через Інтернет, заповненні листків активності онлайн, виконанні творчих завдань через графічний дизайн, користуванні спеціальними путівниками, купівлі квитків до музею через сайти, участі аудиторії в онлайн-вікторинах, конкурсах, обговоренні питань на музейних форумах.

У культурно-просвітницькій роботі сучасних провідних художніх музеїв України на початку ХХІ ст. відбувається широке використання аудіовізуальних засобів і форм: слайд-шоу, фільмів, альбомів та відео презентацій, розроблених у програмі Microsoft Power Point. Також використання мультимедійних засобів реалізовується через такі форми музейної інформації, як відео, комп'ютерні технології, Інтернет-ресурси, мультимедійні програми, аудіо-гіді, які спрощують адаптацію відвідувачів до музейного простору і полегшують сприйняття ними музейних експозицій.

Сучасні інформаційні технології сприяють розширенню ареалу розповсюдження музейної інформації далеко за межами музеїв. Комунікаційні та інформаційні технології сприяють доступності музейних зібрань, розміщенню інформації про особливості художніх процесів як у безпосередньому спілкуванні з експозицією, так і у віртуальному просторі [10].

Для музеїв художнього профілю на початку ХХІ ст. притаманна тенденція активного використання можливостей соціальних мереж (Facebook, Youtube, В контакті, Twitter), де розміщується інформація для користувачів Інтернету про проведення планових культурно-освітніх заходів. Система Pinterest, дозволяє демонструвати свої колекції і налагоджувати комунікацію через зображення, а платформа Instagram розглядається музеями як засіб залучення користувачів цієї мережі до співробітництва і участі в музейних виставках.

У практику вітчизняних музеїв в останнє десятиліття активно входять дистанційні освітні технології. На наш погляд, позитивною стороною цих технологій є розширення можливостей

культурно-освітньої роботи з публікою різного віку. Ця сучасна практика дозволяє відвідувачам різного віку самостійно, у вільному часовому та індивідуальному режимі, сприймати інформацію, дистанційно поглиблювати знання про мистецтво, вивчати біографії художників та їх мистецький доробок, знайомитися з особливостями різних видів і жанрів образотворчого мистецтва.

Серед користувачів Інтернету на початку XXI ст. великої популярності набувають віртуальні екскурсії. В українських музеях, які розробили такі види інформування аудиторії за допомогою музейних сайтів, у віртуальних відвідувачів з'явилась можливість «подорожувати» музеями світу, віртуально оглядати музейні експозиції, наприклад, експонати Музею волинської ікони у формі 3D презентації.

Але, на жаль, в Україні на початку XXI ст. склалася ситуація, коли ще не всі музеї художнього профілю мають власні інформаційні сайти. В тих музеях, де сайти активно функціонують і розміщують інформацію про культурно-освітні заходи та музейні програми для відвідувачів різного віку, також існує ряд проблем: недостатнє фінансування на придбання необхідного обладнання, проблеми ефективного розміщення інформації про музей на Інтернет-сторінці. Загалом, мультимедійні засоби, які використовуються у різних формах роботи з відвідувачами в Україні, розширюють інформаційний ресурс музейної експозиції і є швидким та зручним способом інформування.

До форм сучасної культурно-освітньої практики у вітчизняних художніх, художньо-меморіальних музеях, в основу яких покладена екскурсійна методика, відносяться екскурсії-подорожі, екскурсії-спектаклі, екскурсії-казки, театралізовані екскурсії для дітей та дорослих. Так, наприклад, Одеський муніципальний музей особистих колекцій ім. О.В. Блещунова у роботі з публікою використовує інноваційні методики, покладені в основу розробки цікавих освітніх проектів. На засадах музейної педагогіки співробітниками музею розробляються інтерактивні музейні заняття та тематичні екскурсії («Костюм та бальні аксесуари в епоху романтизму», «Давня мова ікон», «Секрети порцеляни», «Фантазії меблевого майстра», «Секрети музейної скрині», «Така різна емаль»), розраховані на різні вікові та соціальні групи відвідувачів.

Серед інноваційних форм, які вітчизняні художні музеї пропонують своїм відвідувачам, виділяються театралізовані екскурсії, «хепенінги», нічні екскурсії, в яких глядачі не лише беруть безпосередню участь, але й виявляють особисту активність – формують хід дійства, імпровізують. Сприйняття музейної інформації під час цих дійств проходить у формах споглядання, осмислення, гри, як от у музейно-педагогічній програмі «Живий Музей – Театр»,

розробленій київським Національним музеєм Західного та Східного мистецтва ім. Варвари та Богдана Ханенків.

На базі виставкової та експозиційної роботи розвивається нова інтерпретація творів мистецтва в інтерактивній формі арт-перформенсів, проводяться виступи діджеїв, покази мод, музичні концерти та спектаклі. Сучасні відвідувачі влаштовують фотографування у музеях поруч із шедеврами мистецтва – «музейне селфі», – а потім розміщують фото на сторінках у соціальних мережах. У режимі «Онлайн» вони оглядають виставки, проходять інтерактивні ігри-випробування, самостійно знаходять інформацію про творчість визначних митців, діляться враженнями з іншими відвідувачами на музейних форумах.

Ігри-квести у практиці роботи з дітьми молодшого та середнього шкільного віку використовують різні музеї, наприклад, Херсонський художній музей ім. О.О. Шовкуненка, в якому тематика музейних квестів присвячена творчості відомих письменників. В ігровій формі діти сприймають музейну інформацію у різних напрямках: вивчають музейні експонати, відшукують на них зображення відомих літературних героїв, співставляють свої знання з різних дисциплін – літератури і образотворчого мистецтва, розгадують загадки, беруть участь у вікторинах, заохочуються до подальшого відвідування музейних заходів.

На початку XXI ст. у практику художніх музеїв широко входять дитячі свята, наприклад «День народження у музеї» (у Національному художньому музеї України, Державному музеї народного декоративного мистецтва, інших). Основою музейних свят та фестивалів мистецтва стають театралізовані дійства, неформальна атмосфера святковості, яка супроводжується виступами музичних колективів, літературними читаннями, ярмарками народних майстрів (у музеях декоративно-прикладного мистецтва), різноманітними конкурсами. Відроджені дворянські бали проводяться у Чернігівському, Національному музеї мистецтв ім. Богдана та Варвари Ханенків, Сімферопольському художньому музеї (АР Крим).

На нашу думку, не менш важливими сучасними формами культурно-просвітницької роботи, за допомогою яких музеї художнього профілю реалізують виховну, естетичну, аксіологічну, творчу функції у роботі з музейною аудиторією, є діяльність музейних майстерень та організація майстер-класів з різних напрямків образотворчого мистецтва. Такі види роботи базуються на активному залученні музейної аудиторії до співтворчості. Учасники вивчають теорію і практику традиційного і народного мистецтва під час огляду експозицій, беруть участь у створенні предметів декоративно-ужиткового мистецтва під час проведення майстер-класів з різних напрямків – декоративного розпису,

вишивки, гончарства, ткацтва, виготовлення народних іграшок (Державний музей українського декоративного мистецтва, Київ), Петриківського розпису (Дніпропетровський художній музей), писанкарства (Музей писанки в Коломиї), навчаються основам живопису та рисунку, створюють колажі (Національний художній музей України) і власну арт-книгу (Київський Державний музей російського мистецтва).

Ефективною інноваційною формою задоволення духовних та естетичних потреб музейних відвідувачів на початку XXI ст. є музейні проекти, у тому числі міжнародні. Серед таких заходів велике значення для вітчизняних спеціалістів мав міжнародний проект CALIMERA (2004 р.), спрямований на дослідження інноваційних форм роботи у культурній сфері, тісну співпрацю музею з різними закладами культури. Інший масштабний міжнародний проект «Матра / Музеї України» долучив до співпраці міські й обласні музеї України (2006–2009 р.), стимулював подальшу розробку інноваційних програм та методик роботи з музейними відвідувачами в Україні, сприяв подальшому міжмузейному обміну досвідом та підтримці культурних ініціатив.

Вітчизняні музеї художнього профілю для різних категорій музейних відвідувачів розробляють культурно-просвітницькі програми, різні за тематикою та змістом, які розкривають специфіку образотворчого мистецтва, представленого у музейній експозиції. Ці програми будуються на засадах музейної педагогіки, як у Бердянському художньому музеї ім. І.І. Бродського, Херсонському художньому музеї ім. О.О. Шовкуненка, Вінницькому обласному художньому музеї, Хмельницькому художньому музеї, Сумському обласному художньому музеї ім. Н. Онацького, інших музеях.

Одним з інноваційних напрямків, який сприяє підвищенню професійного рівня категорії музейних фахівців, є музейні тренінги. В музеях України тренінг, як форма освітньої діяльності, увійшов з 2006 р., коли спільно з Асоціацією музеїв Нідерландів було організовано та проведено серію семінарів та тренінгів для музейних працівників: 2006 р. – у Києві, 2007 р. – у Львові, 2008 р. – у Харкові [9].

Метою сучасних музейних тренінгів виступають завдання підвищення кваліфікації працівників музейних установ різних профілів, розгляд актуальних питань культурно-освітньої практики, музейного менеджменту, маркетингу, музейної педагогіки, експозиційної роботи, обмін досвідом з зарубіжними колегами, аналіз сучасних освітніх технологій («Стратегія самодостатності музею», «Музей та освіта дорослих» (2013 р.), «Формуючи майбутнє: голоси відвідувачів у музеях» (2014 р.), проведені у Національному центрі народної культури «Музей І. Гончара»).

Сьогодні в різних музеях світу екскурсії

можна прослуховувати через мобільний телефон, завантажувати до електронних планшетів, здійснювати віртуальні подорожі. Розвивається тенденція, коли відвідати будь-який музей можливо, «не піднімаючись з дивану» [14].

Отже, сучасні відвідувачі освоюють музейний простір як через «живе» спілкування з музеями, так і у віртуальній спосіб. Розвиток культурно-освітньої практики музеїв художнього профілю все більше стає пов'язаним із використанням Інтернет-технологій. Інноваційні освітні технології, які художні музеї використовують у музейному та віртуальному просторі, розширюють ареал впливу музейної інформації на різні категорії музейних відвідувачів. Але ці процеси є мало вивченими і потребують подальших наукових досліджень.

Посилання

1. Ванслова Е.Г. На берегах туманного Альбиона // Советский музей – 1987. – № 4. – С. 75.
2. Вихор О. Інтерактивний музей для кожного // Музейний простір. – 2012. – № 6. – С. 50.
3. Ганнусенко Н. Світ музею (зарубіжний досвід) // Мистецтво та освіта. – 1998. – № 1. – С. 46–49.
4. Готтесдбнер Х., Мари-Сильва Поли. Концепция «квалифицированный посетитель» // Museum. – 2001. – № 2. – С. 60–64.
5. Давалон Ж., Костельс М. Информационная эпоха: экономика, общество, культура. – М., 2000. – 351 с.
6. Ключко Ю.М. Інтерактивна експозиція як інструмент освіти // Міжнародна наук.-пр. конф.: Україна – Світ: від культурної своєрідності до спорідненості культур (Київ, 25–26 травня 2006 р.). – К.: ДАКККіМ, 2006. – Ч. 1. – С. 225–228.
7. Ключко Ю.М. Проблеми розвитку інтерактивних музейних технологій // XI культуролог. читання пам'яті В. Подкопаєва: Зб. мат. Міжнар. н.-п. конф., Київ, 31 травня – 1 червня 2013 р. – К.: НАКККіМ, 2013. – С. 166–169.
8. Марінова С. Вивчення відвідувачів та роботи з публікою в художніх музеях США // Вісник Книжкової палати. – 1997. – № 2. – С. 31–33.
9. Музейний простір України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.ukrmuseum.org.ua>.
10. Пантелейчук І.В. Віртуальний музей // Питання культурології: Міжвуз. зб. н. ст. – К., 2002. – Вип. 18. – С. 60–64.
10. Sipress A. Achildworld at the Metropolitan museum // The Metropolitan museum of art Bulletin, 1972. – V. 30. – № 4. – P. 203–205.
11. Скривен С.Г. Изучение посетителя: введение // Museum. – 1993. – № 4(178). – С. 4–5.
12. Словарь актуальных музейных терминов // Музей. – № 5. – 2009. – С. 52.
13. Сходить в музей, не вставая с дивана [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.adme.ru/hudozhniki-i-art-proekty/shodit-v-muzej-ne-vstavaya-s-divana-672105/>.
14. Фернандес Г., Бенльоч М. Интерактивные экспозиции: реакция посетителя // Museum. – 2001. – № 2(208). – С. 53–59.

Харченко Е.В. Инновационные технологии в культурно-просветительской деятельности художественных музеев Украины начала XXI в.

В статье рассматриваются вопросы использования современных инновационных технологий в культурно-просветительской деятельности художественных музеев Украины в начале XXI в. Дается анализ современных разработок в сфере инновационных технологий, которые используются

музеями в роботі з посетителями різних категорій. Охарактеризовані особливості содержания інтерактивних форм культурно-образовательної діяльності в процесах трансляції історичного, культурного, художественного опыта музеїв художественного профіля в роботі з музейної аудиторією.

Ключевые слова: инновационные технологии, культурно-просветительская деятельность, художественные музеи, музейные посетители, интерактивность, музейная экспозиция, музейная информация.

Kharchenko O.V. Innovative technologies in the cultural and educational activities of Art Museums in Ukraine early XXI century

The article deals with the use of modern innovative technologies in the cultural and educational activities of Art Museum of Ukraine in the beginning of XXI century. The analysis of contemporary developments in the field of innovative technologies, which are used by museums to work with visitors of different categories. Characterized by features of the content of interactive forms of cultural and educational activities in the process of translation of historical, cultural, artistic experience museums artistic profile in working with the museum audience.

Key words: innovative technology, cultural and educational activities, art museums, museum visitors, interactivity, museum exhibition, museum information.

05.03.2015 р.

УДК 069.1(477):(-028.23+7.094)

I.V. Нікітіна

**ВІДЕОПРЕЗЕНТАЦІЇ У МУЗЕЙНІЙ СПРАВІ:
РОЛЬ, МІСЦЕ, ЗНАЧЕННЯ**

У статті розглянуто основні параметри щодо ролі, місця та значення відеопрезентацій у музейній справі. З'ясовано, що їх використання сприяє підвищенню якості проведення музейних заходів, робить їх більш наглядними для відвідувачів музеїв, дозволяє розвивати цифрові бази даних, застосовувати новітні технології.

Ключові слова: музей, відеоряд, презентації, цифрові бази.

Розвиток світової музейної справи на сучасному етапі розвитку викликає інтерес у багатьох дослідників. Запровадження новітніх технологій призвело до необхідності дослідження їх впливу на роботу музеїв.

Важко уявити сучасне життя без використання комп'ютерних приладів, у тому числі у музейній діяльності. Часто музейні предмети, переважно фотоматеріали і документи, під час масових науково-просвітних заходів подаються у вигляді відео або мультимедійних презентацій. Тому теоретичне осмислення ролі, місця та значення таких видів музейної роботи набуває все більшої актуальності. Цьому й присвячене наше дослідження, при проведенні якого був використаний

досвід Національного музею героїчної оборони і визволення Севастополя (НМГО і ВС).

Відеоряди або мультимедійні рядки у масових заходах НМГО і ВС стали активно використовуватися з 2007 р. Перш за все музеєм було розпочато їх створення для візуалізації лекційних виступів співробітників музею з різних періодів історії Севастополя. Вони супроводжували доповіді на різноманітних науково-практичних конференціях, під час проведення презентацій музейних видань [1].

Практика використання таких відеопрезентацій стала невід'ємною частиною всіх масових заходів музею. При їх створенні ми спираємось не тільки на цифрові копії музейних предметів (наприклад, цифрові фото пам'яток періоду боїв за визволення Севастополя у 1944 р.), а й на суто мультимедійні засоби (схеми, тексти). Формування слайдів для презентацій потребує постійного пошуку необхідної теоретичної інформації відповідної теми (наприклад, текстовий матеріал для коментування слайдів презентації під час усного журналу «Третій подвиг севастопольців»; про відродження міста у 1944–1954 рр.) [2]. Такі теоретичні викладки дозволяють з'ясувати, яким чином потрібно розвивати цей напрямок щодо включення до музейної діяльності новітніх технологій.

Слід зазначити, що створення відеоряду вимагає поєднання двох видів діяльності: підбору предметів, цифрові копії яких будуть використані, та компоновку цих зображень згідно схеми або плану презентації. Зображення має обов'язково містити невеликий коментар на кожному слайді, причому цей коментар формується стисло, враховуючи технічні особливості формування кожної сторінки. При підготовці відеоряду ми чітко дотримуємося наступних правил: запобігати, по-можливості, перевантаженню інформацією великою кількістю кадрів; будувати кожний слайд таким чином, щоб не повторювати зображень; як можна лаконічніше висловлювати ту чи іншу думку [3].

При підготовці презентацій, звичайно, ми використовуємо стандартні комп'ютерні програми, за допомогою яких розміщуються та художньо оформлюються зображення та тексти на слайді, власне відкриваються слайди тощо. У деяких випадках застосовуються невеличкі вставки з фрагментами фільмів.

У цілому такі презентації сьогодні є розповсюдженим видом використання мультимедійного простору у масових заходах. Яку ж роль вони відіграють у музейному житті?

Відомо, що практично всім музеям світу бракує експозиційних площ для експонування своїх колекцій. Також бувають випадки, коли особливості конкретного музейного предмету не дозволяють його експонувати у оригінальному